

NICOLAI COPER NICI REVOLVTIONVM LIBER QVINTVS.

ACTENVS terræ circa Solem , ac Lunæ circa terram absoluimus reuolutiones . Aggredimur modo quincꝝ errantium stellarum motus, quorum orbium ordinem & magnitudines ipsa terræ mobilitas consensu mirabili, ac certa symmetria connectit , ut in primo libro summatim recensuimus, dum ostenderemus, quòd orbes ipsi non circa terram , sed magis circa Solem centra sua haberent. Supereſt igitur, ut hæc omnia ſingillatim, & euidentius demonſtremus, faciamusqꝝ promiſſis , quantum in nobis eſt, ſatis, adhibitis præfertim apparentibus experimentis, quæ cum ab antiquis, tum à noſtris temporibus accepimus , quibus ratio iſorum motuū certior habeatur . Denominantur autem hæc quincꝝ ſidera apud Timæum Platonis ſecundum ſuā qđcꝝ Speciem. Saturnus Phænon, quaſi lucentem uel apparentem diceret. latet enim minime cæteris, citiusqꝝ emergit occultatus à Sole. Iupiter à ſplendore Phaeton, Mars Pyrois ab igneo candore. Venus quandoqꝝ φωσφόρος, quandoqꝝ ἥλιερος, hoc eſt Lucifer & Vesperugo, prout eadem mane uel uespere fulſerit. De niqꝝ Mercurius à micante uibranteqꝝ lumine Stilbon. Ferūtur & iſi in longitudinem & latitudinem maiori differentia quā Luna.

De reuolutionibus eorū, & medijs motibus. Caput 1.

Ini longitudinis motus plurimum differentes apparet in iſis. Vnus eſt propter motum terræ quē diximus. Alter cuiusqꝝ proprius. Primum non iniuria motum commutationis dicere placuit, cum ipſe sit qui in omnibus illis ſtationes, progressiones, & regressus facit appa-